

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Olga Knudsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4511).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Som det vil være det høje Ting bekendt, har vi her i Landet siden 1917 haft en midlertidig Lovgivning vedrørende Tilsynet med fremmede og rejsende. Vi har haft en Lov, der gjaldt Aar for Aar, men ved den nugældende Lovs Behandling i det andet høje Ting i Fjor blev der fremsat Ænske om, at man i Justitsministeriet skulde overveje, hvorvidt det var muligt nu at komme bort fra den midlertidige Lovgivning ind paa en fast Ordning. Justitsministeriet har siden da overvejet dette Spørgsmaal, men er kommet til det Resultat, at saa længe Forholdene er saa usikre og unormale, som de i Virkeligheden er, er det vanskeligt at gaa til en fast Ordning. Dernæst anfører man, at det ogsaa vil være ønskeligt, at den Lov, man fra alle Sider bestemt venter at faa vedtaget i denne Samling, nemlig Loven om Indførelse af Folkeregistre, har vist sine Virkninger i Praxis, inden man gaar til en endelig Ordning af det Spørgsmaal, her er Tale om. Justitsministeren har nu foreslaaet forskellige Ændringer i og Tilføjelser til den gamle Lov af 15. Maj 1875 vedrørende dette Tilsyn.

Det foreliggende Forslag gaar ud paa, at der skal kunne paalægges alle fremmede en Forpligtelse til at være i Besiddelse af et Rejsepas. Hidtil har Forholdet været det, at naar et Land ikke krævede Rejsepas af Danske, krævede vi det heller ikke af det paagældende Lands Indbyggere. Forslaget fastsætter endvidere, at det ubetinget bør

forbydes udenlandske Tater at tage Ophold her i Landet. Det er en Bestemmelse, der vistnok altid har været gældende; det er hjemlet ved det gamle justitsministerielle Cirkulære af 1879, men man ønsker nu at fastslaa det ved en Lovbestemmelse. Endvidere fastsætter Lovforslaget, at udenlandske Søfolk ikke maa afmønstres her uden Politiets Tilladelse, og at Rederiet skal erstatte Udgifterne ved en eventuel Hjemsendelse, og at Justitsministeren kan udvise Personer, som ikke har Indfødsret, naar Hensynet til Statens Sikkerhed eller det offentlige Interesse kræver det. Yderligere fastsættes der Straffebestemmelser for Personer, som skaffer sig Adgang til Landet uden Pas, ligesom Personer, der medvirker til at skaffe nogen Adgang til Landet udenom Paskontrollen, ogsaa kan ifalde Straf. Endelig fastslaar Lovforslaget, at Gebyret for Pasvisering, der nu er 4 Kr., kan forhøjes til 8 Kr. i Tilfælde, hvor Udlændinge, som opholder sig her i Landet med tidsbegrænset Opholdstilladelse, forbliver her efter Opholdstilladelsens Udløb uden forinden at have søgt Forlængelse.

Det er altsaa de nye Bestemmelser, og hvis man vil mene, at de i nogen Grad falder sammen med de midlertidige Bestemmelser, er det paa en vis Maade rigtigt. Men hvis man vil gøre gældende, at de Bestemmelser, der her foreslaas, tænkes at skulle være permanente, vil jeg dog gerne henvise til den Motivering, der ledsager Lovforslaget, og som gaar ud paa, at man vil afvente, at Forholdene bliver mere normale, end de hidtil har været, og man vil afvente, hvorledes Loven om Folkeregistre eventuelt vil virke i Praxis. Derfor mener jeg, at selv om der ikke er fastsat nogen Revisionsbestemmelse eller nogen Tidsbegrænsning for Loven, maa det ifølge hele Forholdets Natur opfattes saaledes, at et Forslag til Revision vil blive forelagt til sin Tid, naar Forholdene har ændret sig.

Hvad selve Spørgsmaalet om fremmedes Ophold her i Landet angaar, ved vi jo alle, og det erkendes vistnok fra alle Sider i Udlandet, at Danmark er et Land, der er meget gæstfrit mod fremmede Folk. Vi viser det ved den Udstrækning, hvori vi giver de fremmede Indfødsret her i Landet, vi viser det ved den humane Maade, hvorpaa vi behandler Udlændinge, der er kommet i Trang her i Landet, og vi viser det paa forskellige andre Maader. Der kan neppe rejses Tvivl om, at Danmark er et gæstfrit Land overfor Udlændinge, og dette Lovforslag vender jo ikke nogen Brod mod nogen politisk Retning, hverken her i Lan-